

РЕШЕНИЕ

№ 5584

гр. София, 17.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав,
в публично заседание на 18.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **2003** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 10, ал. 6 от Закона за семейни помощи за деца (ЗСПД).
Образувано е по жалба на П. М. М. чрез адв. Д. С., срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/167/31.01.2024 г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане"-Л., с която му е отказано отпускането на еднократна помощ при раждане на живо дете. Релевирани са доводи за незаконосъобразност на обжалвания акт, поради допуснати съществени процесуални нарушения по издаването му и несъответствие с материалния закон и неговата цел. По същество от съда се иска да върне преписката с указания за спазване на закона и постановяване на нов административен акт.

В открито съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява лично, представлява се от адв. С., която поддържа жалбата. Твърди, че не са нарушени законоустановените правила при подаване на заявлението за отпускане на еднократна помощ, тъй като видно от представената преписка доверителят е подал същото в качеството си на пълномощник на майката и се намира в хипотезата на чл.6, ал.5 от ЗСПД. Счита, че административният орган не е отчел именно тези обстоятелства и е издал незаконосъобразен акт. Моли за присъждане на разноски по списък.

Ответникът - директорът на Дирекция "Социално подпомагане"-Л., се представлява от юрк. Л., който оспорва жалбата. Счита, че в случая процедурата по заявяване на помощта е нарушена като няма пречка майката да подаде ново заявление. По същество моли съда да отхвърли жалбата

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от процесуално легитимирано лице, срещу административен акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Производството пред административния орган е започнало по заявление-декларация подадено от жалбоподателя П. М. в качеството му на пълномощник на Ш. С. – майка на двете му деца-близнаци, за отпускане на еднократна помощ при раждане на живо дете по чл. 6 ЗСПД и за двете деца. В заявлението, за данни на банкова сметка, по която следва да се изплатят средствата, била вписана лична банкова сметка на жалбоподателя М..

С обжалваната заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/167/31.01.2024 г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане"-Л. е отказано на заявителя отпускане на помощта за двете деца. Актът е мотивиран с това, че съгласно чл. 6, ал. 1 и, ал. 4 ЗСПД правото на еднократна помощ при раждане на живо дете е на майката.

Заповедта е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 10, ал. 4 ЗСПД, според който семейните помощи за деца се отпускаат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него лице. Оспореният акт е издаден в законоустановената писмена форма и съдържа всички изискуеми съгласно чл. 59, ал. 2 АПК реквизити, в т.ч. фактическите и правни основания за отказа за отпускане на еднократна помощ, чрез посочване на правнорелевантните факти, предвидени в хипотезата на чл. 10, ал. 5 ЗСПД. В бланката на заявлението-декларация длъжностното лице е изложило становище, че бащата няма право на помощ при раждане на основание чл. 6 ЗСПД, изложени са мотиви за отказа и е съгласувано от друго длъжностно лице.

Съгласно чл. 6, ал. 1 ЗСПД майката има право на еднократна помощ при раждане на живо дете, независимо от доходите на семейството, когато детето не е настанено за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето. Ал. 5 гласи, че помощта по ал. 1 се изплаща на майката, а при невъзможност да я получи - на друг законен представител на детето. От цитираната нормативна уредба може да се направи извод, че еднократната помощ се отпуска на майката, по подадено от нея заявление, за това че е родила живо дете. Алинея 5 от същата регламентира възможност когато майката не може да я получи, то тя да се изплаща на друг законен представител на детето. Хипотезата касае фактическото получаване на вече отпускната еднократна помощ, а не възникването на субективното право на конкретния вид помощ. В случая проблемът не е в подаването на заявлението чрез пълномощник, а че жалбоподателят е смесил двете процедури като едновременно с искането за изплащане на помощта от името на майката е заявил, че същата следва да бъде изплатена директно на него. В този смисъл отказът за отпускане на помощта е законосъобразно издаден. Единствената правнорегламентирана възможност заявлението да бъде подадено от бащата е разписана в чл.6, ал.7 от Закона, който предвижда, че в случай, че майката е починала преди подаване на заявление-декларация, то се подава от бащата, какъвто настоящият случай не е.

Не може да обоснове извод в обратна насока и фактът, че към настоящия момент родителските права се упражняват от бащата, видно от представените по делото решения на гражданския съд. Последните датират от един значително по-късен

момент от издаването на оспорвания акт, поради което са ирелевантни за преценката на неговата законосъобразност, още повече, че същите евентуално биха могли да обосноват лично право на бащата, а в случая заявлението е подадено от името на майката.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 АПК, Административен съд-София-град, 80-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на П. М. М. срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/167/31.01.2024 г. на директора на Дирекция "Социално подпомагане"-Л.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: